

L' espanyola, la millor cultura del món

CONCULCACIONS (24)

Aquesta cantarella l'hem sentida fins a l'avorriment. Entre d'altres la recordo, pronunciada per Emili Fernández Teixidó, ex CDS i ara militant de CIU. Per l'habitual pedanteria a què ens tenen acostumats, encara la trobo prou continguda, ja que sense cap pudor hauria haver pogut dir "l'espanyola l'única cultura del món".

Com és costum en aquesta gent, i acceptant per un instant, la seva mentalitat de considerar una única cultura, totes les que s'inclouen dins l'estat espanyol, és notable una vegada més que ells es consideren el bo i millor del món i que res ni ningú pot superar-los en res.

Com és de lògica la cultura espanyola i per afinar més la castellana, deu ser com totes les altres cultures. Ni millor, ni pitjor, és la que és i ja està tot dit.

Quan un espanyol és capaç de dir coses com aquesta és ben clar que no considera cap altre cultura en tota la península. Els únics posseïdors d'un bagatge cultural són ells i els demés, ja siguin catalans, bascos, gallecs o inclús portuguesos, segons ells repeteixo, no disposem d'una cultura pròpia, o les consideren tan minses, que ja ni les citen. O sigui, l'única cultura digne de reconeixença en tota la península, és la castellana. Però aquí no s'acaba aquesta magnitud cultural, segons el senyor Fernández Teixidó, sinó que aquest abast és a nivell mundial, cosa que motiva la seva sentència de "l'espanyola, la millor cultura del món". Entre xarrups d'auto admiració els cau la bava.

El sabor agre que ens produeix aquesta ridícula frase als catalans, augmenta quan l'autor, com en aquest cas, afirma que és català, com el seu cognom matern evidencia. Com pot ser que una persona que es diu catalana, sigui capaç d'incorporar una pedanteria estrangera d'aquesta categoria al seu cervellet? Queda ben clar que quan un català incorpora sintonies d'aquesta lluentor, és que ha perdut completament aquell seny català i per tan el que se li ha descarrilat, en el fons, és la seva catalanitat, gràcies al poder d'assimilació de l'anticatalanisme forà més destructiu.

Immediatament, després de sentir afirmacions d'aquesta naturalesa, et ve una pregunta que és la següent: Què pensa aquest senyor que representen tota una sèrie de personalitats del món cultural català com, l'Abat Oliva, Jaume Huguet, Ramon Llull, Bernat Metge, Mateu Fletxa (el vell), Rois de Corella, Joanot Martorell, Joan Cererols, Francesc Eiximenis, Jordi de Sant Jordi, Joan Lluís Vives, Jaume Balmes, Cristòfor Colom, Jacint Verdaguer, Josep Lluís Sert, Josep Trueta, Salvat Papasseit, Joaquim Ruyra, Charlie Rivel, Salvador Espriu, Joan Fuster, Joan Alcover, Gabriel Alomà, Joaquim Folguera, Antoni Gaudí, Josep Carner, Pau Casals, Santiago Rusiñol, Joan Puig i Ferrater, Joan de Segarra, Josep Pla, Joan Oliver (Pere Quart), Eugeni d'Ors, Josep Maria Folch i Torres, Salvador Espriu, Pere Calders, Salvador Dalí, Montserrat Roig,

Joan Brossa, Vicenç Foix, Manuel de Pedrolo, Mercè Rodoreda i moltíssims més,... formen part també de la cultura espanyola? Són també espanyols tota aquesta colla d'intel·lectuals i exponents culturals?

O és que no tenen la més petita significació, perquè tots ells conflueixen i engrandeixen una cultura que no és espanyola? Altrament, tota aquesta gent representa una cultura que és la cultura catalana, i sempre i arreu se'ls ha qualificat com a catalans.

Aquest és el gran èxit de la cultura espanyola, després de ser degudament manipulada pels de sempre, per tal de posicionar-la per damunt de totes les altres, estintolant-se en la destrucció de les que han caigut al seu abast. En l'àmbit d'aquesta estratègia és quan es poden fer afirmacions com la que comentem sense que et caigui la cara de vergonya i amb la major inconsciència del món.

Senyor Fernàndez Teixidó en la seva declaració, ha mostrat el seu nivell de seguidisme més ridícul en què es pot caure.

Claudi Romeu, 18 de juliol del 07